

ča Šolski opis

Uvodnik

Ob koncu tega (bo začetek naslednjega) ...

Pa imamo še en časopis, tokrat čisto na koncu. Juhu ... Še malo, pa pristanemo. Počitnice so na obzorju. In s tem čas za počitek, prijatelje, kakšen dober film, kakšno dobro knjigo. Ali pa priložnost za zaslужek z delom, pri starših, stricih, znancih.

Oriana Polanec, 5. a

Oceniti to leto je sicer zelo lahko. Če je lestvica med 1 in 10, si zaslubi oceno 9. Preprosto zato, ker je minilo 9 mesecev od 10. Ko bo končan še junij, bo leto za čistih 10. Mogoče za koga ne, ampak tisti so prav gotovo v manjšini.

Kaj je pripeljalo k temu? Prav gotovo priznanja na tekmovanjih iz znanja, pa uvrstitve

v projektu Mestne občine Maribor z nazivom Mladi za napredok Maribora, medalje in priznanja na tekmovanjih iz športa, pa še kaj bi se našlo.

Na šoli smo v letošnjem letu pridobili povsem novo kuhinjo, prenovljene so sanitarije v pritličju in v prvem nadstropju. Kmalu bomo zamenjali vsa okna v pritličju in v prvem nadstropju, prav tako vsa vhodna vrata. Prihodnje leto pride še nova fasada, ampak to je že prihodnost.

Torej, trudimo se po najboljših močeh. Hvala vsem, ki ste in ki še pomagate, da je tako. Skupaj smo močnejši. Najmočnejši.

Tomaž Čeplak, ravnatelj

Letnik III, številka 2

Junij 2014

Posebne točke zanimanja:

- Učenci 1. razreda so vse leto krepili socialne kompetence z aktivnim sodelovanjem v projektu Rastem. Aktivnosti se bodo nadaljevale naslednje šolsko leto.
- Dosegli smo izjemen uspeh z raziskovalnimi nalogami in ponesli ime šole v širši prostor.
- Na različnih tekmovanjih v znanju in spretnostih smo dosegali vidne uspehe.
- Tutorji so opravljali svoje poslanstvo in nesobično pomagali sošolcem.
- Usposobili smo se za šolske mediatorje. Konflikte bomo razreševali učinkovito in v dobro vseh.

V tej številki:

Razredi se predstavijo	2
Strip v ruščini	10
Naš najljubši dan	16
Šola v naravi	17
Konci so zato, da so tudi začetki	18
Zdrava šola	22
Raziskovali smo	24

Junaki 1. a

Učenci 1. a

Prvo leto šolanja je hitro minilo in sedaj si zaslužimo dolge počitnice. Kmalu pa pride mesec september, ko se spet srečamo. Že danes se vas veselim, moj 1. a. Ponosna sem na vas in rada vas imam.

Učiteljica

Majda Kreševič

Tone Pavček pravi: »Majhno živi v mali šoli: majhni razredi, majhni vsevedi, majhne petice, majhne tovarišice in naokoli majhne stezice ... A male glave rastejo vneto ... Tedaj je majhnega konec. In postane veliko.«

Tudi moji učenci so postali večji, pametnejši, modrejši. Skozi leto smo skupaj počeli veliko stvari, se učili in igrali, se veselili in predvsem se lepo imeli.

Predstavljam vam del šolskega utripa:

Prvi šolski dan (vstop v šolo)

Skupaj praznujemo rojstne dneve

Delavnice ZPM v tednu otroka

Izmenjava knjižnega junaka – NMK (HVALA STARŠI!)

Izdelali smo herbarij

Naravoslovni dan študentov PF

Projekt PATHS – RASTEM

Sprejem prvošolcev

Obisk Pikinega festivala v Velenju

Plavalni tečaj

Obisk dijakov Škofijske gimnazije

Prihod dedka Mraza

Nastop za mamice

Pustovanje

Naredili smo sadno solato

Obiskovali smo knjižnico

Razstava risbic v Europarku

– Vodni svet

Obisk Hermanovega brloga v Celju.

Imeli smo pravljično delavnico v knjižnici

Prejeli smo priznanja

Učiteljici Majda in Ines pravita:

»V najinem razredu je 16 manjših in večjih sončkov, med seboj velikih prijateljev. Preberite, kaj menijo drug o drugem.«

»NIK je moj prijatelj, je prijazen, nasmejan in rada se igrava z lego kockami.« (SIMON)

»KLARA je prijazna in velika deklica. Zna se lepo igrati s sošolci.« (ŽIGA)

»FILIP ima kratke lase, star je sedem let, prijazen do drugih, lepo barva in je zelo uspešen pri matematiki.« (ZAK)

Ej, dragi naši

Pa gre šolsko leto počasi h koncu.

Veliko lepega smo doživelji v letošnjem letu. Vse, kar bi vam želeli povedati in pokazati o lepih dogodkih letošnjega leta, je v nekaj besedah in slikah nemočno.

Eden izmed dogodkov, ki si jih je vredno zapomniti, je bilo zagotovo slovo od naše prijateljice muce Črnotačke, ki se je v mesecu marcu vrnila nazaj v Sežano.

Nekaj mesecev nas je spremljala pri opravljanju nalog, se z nami učila pravil, ki veljajo v šoli in izven nje, čas je preživiljala tudi v krogu naših družin, skupaj z njo smo potovali in odkrivali najrazličnejše kraje Slovenije ter tudi Evrope.

Žal nam je, da ni mogla z nami obiskati lisjaka Hermana, saj bi lahko o igračah nekoč in danes izvedela veliko zanimivega.

Tisti majski dan, ko smo obiskali Celje, je bilo res lepo. Z vlakom smo se odpeljali, nekateri prvič, do starega mesta Celje, kjer smo se sprehodili skozi mestno jedro, v Hermanovem brlogu smo si izdelali igrače – lutke iz blaga, del popoldneva pa smo preživelji na igrišču vrtca, kjer smo se po mili volji igrali in slatkali z dobrotami iz naših nahrbtnikov.

V Maribor, kjer so nas na železniški postaji že čakali starši, smo se vrnili utrujeni, vendar zadovoljni.

Učenci 1. b z učiteljicama

Tako, še nekaj dni in našega zanimivega druženja bo konec.
V pričakovanju poletnih počitnic vas vse lepo pozdravljamo.

Učiteljici Tanja in Jasna

Učenci 1. b
z učiteljicama Tanjo in Jasno

Kaj mi je bilo v prvem razredu všeč?

»Poslušanje pravljic.« (Zoja)

»Igranje s prijatelji.« (Patrick)

»Vožnja z vlakom.« (Tai)

»Da smo se veliko naučili.« (Ana)

»Hermanov brlog.« (Maj)

»Izdelovanje medvedka.« (Chiara)

Učenci 1. b v šoli in v Europarku

2. a se spozna

Pustne maske

Razbojnik in pepelka

Nekoč je v majhni hiši živela Pepelka in kuhala feferone. Rada je brala debele knjige o razbojnikih. Zvečer ji je mama rekla, da naj ne hodi iz hiše, potem pa odšla. Zvečer je Pepelka premišljevala, kam je odšla njena mama, nato pa zaspala. Ko je vzšlo sonce, je priletela Pepelkina sova, spustila paket na Pepelkin trebuh in jo s tem zbudila. Pepelka je odprla paket in v njem našla novo knjigo o razbojnikih. Ko jo je odprla, jo je potegnilo v njo. V njej je spoznala lepega razbojnika Kaja, ki ji je pokazal, kje pride ven. Šla sta skozi slap, mimo vasic in mest. Čez pet ur sta prispela na cilj, nato se je razbojnik poslovil od Pepelke in ji zaželel srečo. Pepelka je skočila v portal in se vrnila v svoj svet. Tako je Pepelka doživela svoj prvi obisk drugega sveta.

Katarina Vodopivec, 2. a

Učenci 2. a

Sem Valova in Jaševa žoga. Z menoj igrata nogomet. Ko končata igro, me ne pospravita, ampak me pustita zunaj, tudi na dežju. Tako je vsak dan. Nekega dne sta me brcnila v potok in me tam pustila. Tok me je nosil sem in tja. Naenkrat me je nekdo potegnil iz vode. Rešila me je prijazna gospa. Bila je prijazna. Vrnila me je Jašu in Valu. Z mano sta se igrala naprej, a zdaj me pospravljava.

Jaš Gostenčnik,

2. a

O, v šoli mi je bilo všeč veliko stvari. Na primer, že prvi dan, ko so se nam v razredu pridružili trije novi sošolci, pa ko smo obiskali gledališko predstavo in pri likovni vzgoji delali grmičke in risali drevesa ter izdelovali božične okraske ob novem letu. Praznovali smo tudi naše rojstne dneve in se sladkali. Delali smo različne poskuse, spoznavali rastline, živali in še mnogo drugega. Brali smo za bralno značko in obiskala nas je pravljičarka Anja Štefan. Obiskali pa smo tudi Piko Nogavičko. Pred njeno hišo je stal njen konj. V hišo pa sta nas popeljala dva gusarja. Pokazala sta nam, kako se kuha in nas odpeljala na podstrešje. Tam je bil skrit zaklad. S Piko smo obiskali še nekaj delavnic in si izdelali izdelke, ki smo jih lahko odnesli domov.

Zara Godec, 2. a

Chiara Menhart, 2. a

Učenci 2. b radi hodimo v šolo

»Ker imamo prijaznega učitelja, učiteljica Zdenka za nas pripravi zgodbico, dosti se naučimo, v šoli imam dobre prijatelje.« (Tjaš)

»Všeč mi je, da imam tako dobrega učitelja, imam dobre sošolce, v tretjem razredu bom imela ocene – komaj čakam, imamo dolge odmore.« (Brina)

»Lepo je, da lahko grem že pred poukom na gimnastiko in košarko. Rad hodim na Zdrav življenjski slog. Moja najljubša predmeta sta matematika in športna vzgoja. Všeč so mi skupne ure s knjižničarko. Imam veliko prijateljev in prijaznega učitelja.« (Jakob)

Pustne maske

»Ker se učimo, včasih smo pohvaljeni, zanimivo je, ko pridejo študentke, rad imam športni dan, všeč mi je, kadar rišemo, kadar imamo za maličko krofe, kadar nastopamo.« (Pavlina)

»Ker se veliko naučimo. Najraje imam matematiko, računamo že do sto. Zelo rada imam tudi telovadbo, igramo se z žogo, se lovimo. Po pouku gremo na igrišče.« (Ajda)

»Ker se v učimo poučne stvari, imam prijatelje, rada imam odmore, športne dneve in različne igre. Ko se igramo, se zelo dobro počutim.« (Lana)

Učenci 2. b med poukom

»Ker so razredi lepo urejeni, imamo novo kuhinjo in jedilnico, kuharice pripravljajo okusne obroke. Knjižnica je lepa in polna knjig. Rada se družim s prijatelji, veliko si pomagamo. Brez njih bi bila šola pusta in prazna. Zaradi njih prav rada pridem v šolo.« (Manca)

Učenci 2. b berejo

Čeprav radi računamo, se zelo veselimo šole v naravi.

To smo mi — 3. a

Učenci 3. a v Europarku

Španska študentka z učenci iz 3. a

Ste nas prepoznali? Ja, to smo mi, učenci 3. a. V tem šolskem letu smo obiskovali plavalni tečaj in postali odlični plavalci, zato smo se odločili, da gremo konec šolskega leta še v šolo v naravi v Fieso. Ker gremo na morje šele naslednji teden, časopis pa izide prej, smo se za vas fotografirali kar v Europarku, kjer smo raziskovali morje in morske prebivalce. Obiskovali smo tudi kulturni dnevnik, kjer smo si ogledali kulturne ustanove in ustvarjali v zanimivih delavnicah. Pripravili smo odlični predstavi Pekarna Mišmaš in Moj dežnik je lahko balon ter ustvarili razredni časopis, v katerem smo predstavili vse učence našega razreda. Z nami so se učili študenti s pedagoške fakultete v Španiji, Claudia, Hose in Juan, dobili smo »novo« učiteljico Melito, popoldan pa smo se igrali in delali naloge z učiteljico Petrino. Veliko smo se naučili, bili prizadetni pri delu in verjamemo, da smo v znanju poštovanke zagotovo najboljši. A najboljše šele pride – počitnice. Veselimo se jih, da si odpočijemo od šolskega dela. Na svidenje v 4. razredu, pa še nekaj fotografij za spomin!

Učenci 3. a ob dnevu knjige

Tako smo ob svetovnem dnevu knjige "na ogled postavili" najljubše knjige, jih predstavili in nato zamenjali s sošolci. Ker je Alja prinesla v menjavo več knjig, smo 3 podarili tudi šolski knjižnici, da bodo s svojo vsebino razveselile še kakšnega mladega bralca.

Učenci 3. a

Vsaka pot se začne s prvim korakom.

Se še spomnите dneva, ko ste prvič prišli v prvi razred? Tri leta druženja v igri, učenju in raziskovanju novega bodo kmalu za nami. Veliko zanimivih in lepih trenutkov bom ohranila v spominu in mojem srcu. Vem, da so tudi v vašem spominu trenutki, ki se jih boste radi spominjali. Naj bo tudi ta stran v časopisu droben spomin na našo skupno prehojeno pot. Vse dobro vam želim v nadaljnjih letih šolanja, čim več smeja in dobre volje. Saj življenje je pisana mavrica, če si jo znaš pobarvati v vesele barve.

Učiteljica Stanka

V 3. b radi beremo

V tem šolskem letu smo se pridružili projektu Naša mala knjižnica. Naša naloga je prebirati zanimive, hudomušne, zabavne in detektivske zgodbe. Nekaj knjig moramo prebrati skupaj s starši. Pri pouku smo prebrali knjigo Zgodbice o mucah, ki jo je napisala hrvaška pisateljica Nada Horvat. Zgodbe o mucah so nam bile zelo všeč in komaj smo čakali, da slišimo nove dogodivščine zabavnih, radovednih in pustolovskih muc. Naša naloga je bila še, da izdelelamo muco, ki jo bomo poslali učencem izbrane šole. Učiteljica je prinesla blago, Leo polnilo in muca je bila kmalu narejena. Muco, sliko učencev in zvezek smo poslali učencem na Črni Vrh nad Polhovim Gradcem in nestrpno čakali, kdaj bomo dobili njihovo muco k nam na obisk. V decembru smo dobili paket in v njem muco, zvezek in časopis ter bilten o podružnični šoli Črni Vrh, kjer je od prvega do četrtega razreda le 20 učencev. Na zemljevidu smo poiskali kraj in si ogledali majhno vas z nekaj hišami, cerkvijo in šolo visoko v hribu v Polhograjskih Dolomitih.

Ob koncu projekta Naša mala knjižnica

Muco Radovednico smo učenci odnesli domov, se z njo igrali, pogovarjali in zabavali, z nami je preživel božič, novoletne praznike, pust in vesele vikende. Vsak učenec je v zvezek napisal prigode z muco. Nato smo v šoli prebrali, kaj je doživela Radovednica in zatem je odšla domov z drugim učencem. V aprilu smo muco Radovednico skupaj s šolskim časopisom, zvezkom doživetij in darilcem poslali otrokom iz Črnega Vrha nazaj. Zdaj nestrpno čakamo, kdaj se bo vrnila naša muca, da izvemo, kaj je doživela.

Učiteljica Majda Krizmanič z učenci

Učenci 3. a in 3. b razreda: Se vidimo v 4. razredu.

4. b o sebi pove

Četrtošolci na Evropski vasi

V petek, 9. 5. 2014, smo se učenci 4. a in 4. b razreda OŠ Kamnica odpravili na Trg Leona Štuklja. Srečanja se je udeležilo veliko šol. Vsaka šola je predstavljala eno evropsko državo. Naša šola je predstavila Grčijo. Učenci 9. razreda so pripravili tudi grško jed, ki je bila zelo okusna. Mi pa smo predstavili grški ples Sirtaki. Bilo je zelo zabavno.

Tjaša Žnidaršič, 4. b

Naša stojnica – Grčija

Plesali smo Sirtaki

V četrtek, 15. 5. 2014, smo odšli na **zaključni izlet**. Najprej smo se odpravili na grad Pod-sreda, kjer smo si ogledali vse podrobnosti in znamenitosti gradu. Druga postaja je bila jama repnica, kjer nam je gospa pokazala naravne freske, prikazane v kremenčev pesek. Naši zadnji postaji sta bili čokoladница, kjer smo si kupili različne vrste čokolad in nato smo odšli še na Jelenov greben. Tam smo imeli kosilo. Potem pa smo lahko nahranili tudi jelene. Za slovo smo si kupili še spominke.

Dan je hitro minil in spet smo se pripeljali v Kamnico.

Anika Gorjup, 4. b

4. a se predstavi

4. razred je navaden razred, a učenci ne.

Fantje so super, se smehljajo in igrajo,
zraven pa tudi malo nagajajo.

Punce so manekenke, se frizirajo, lakirajo in šminke zbirajo.
V šoli se tudi učimo.

Najraje imamo šport, saj se veliko igramo,
a brez sodelovanja ni prav nič igranja.

Učenci 4. a z učiteljico

Nejc Kresal

Moj 4. a se rad skriva, se veseli, skače in kriči.

Od učiteljice se veliko naučimo zato, ker z njo se radi učimo.

Ko zvonec zazvoni, poskočimo s stolov prav vsi,
se od učiteljice poslovimo in gremo na kosilo.

Po kosilu naredimo domačo nalogo
nato pa brž domov hitimo!

Maj Emeršič

Ogled gradu Podsreda

Mi smo pa 4. a in radi se imamo.

Ko pa nas kdo razjezi, ga oštejemo vsi.

Včasih nam pri testu spodleti.

A se med seboj potolažimo, ko nam je hudo.

Moj četrti a skače in se igra.

Vedno se zabavamo tudi brez meja.

Nika Kositer

NA ZAKLJUČNEM IZLETU 4. a

Na zaključnem izletu smo bili na gradu Podsreda. Tam smo si ogledali razstavo, nato smo se odpeljali do jame repnice.

Bili smo tudi v čokoladnici v Olimju, kjer smo si kupili veliko čokolade. A najslajše je bilo na Jelenovem grebenu. Tam smo imeli kosilo in si kupili obeske. Nahranili smo tudi jelene s koruzo.

Na žalost je začelo deževati in odpeljali smo se proti domu.

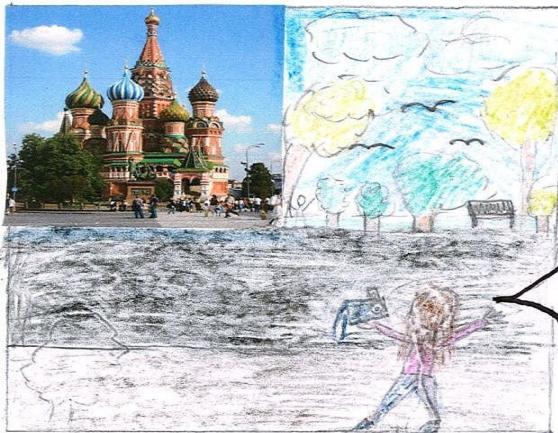
Na gradu Podsreda smo malicali

Matevž Vdovič

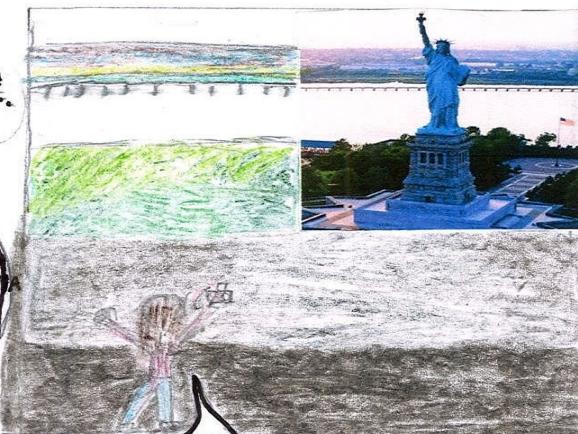

BOKRΥГ ВСВЕТА

2. Месяца позже.

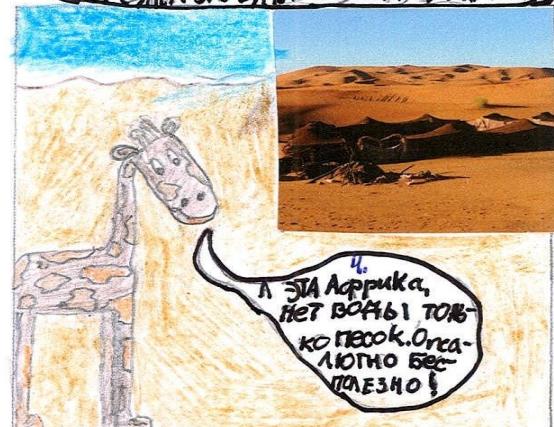
1. Осмотрите храм спасителя. Он очень красив!

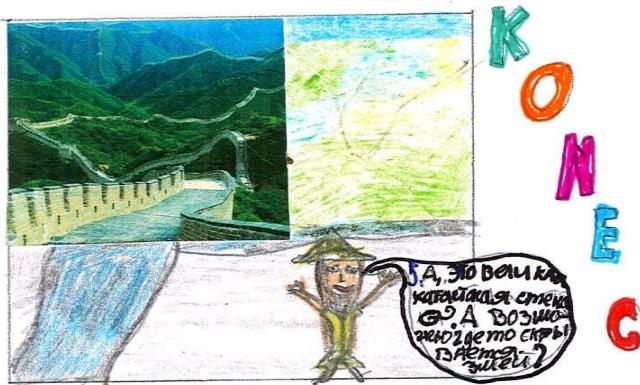
О Статуя свободы! 2.
Как супер. Это будет отличная картина!

А, это Эйфелева башня? Какая же она высока!

А эта Африка, нет воды только песок. Она люблю без пыли!

K
O
N
E
C

?

Slovenski prevod

1. O, glej to je hram Hrista spasitelja. Kako je lep. 2 meseca kasneje ...
2. O, kip svobode, to bo najlepša fotografija.
3. A, to je Eifflov stolp? Kako je visok.
4. O, ta Afrika. Ni vode, samo pesek, čisto brez veze!
5. A, to je kitajski zid. Mogoče se tu skriva kakšen zmaj?

Vera Chaynikova in Aneja Vaupotič 5. a

Najboljši recept za pesem

V kotel tvoje glave

daš besede prave:

take dolge, take kratke,

ne grobe, take sladke!

Vanjo vlijeva liter smeha,

da se pesem ne upeha.

Še kakšno solzo ali dve,

pesmi zdaj že dobro gre!

Dodaj še ščepec domišljije,

navdih naj noter se ulije.

Dodaj še ritem: Ti Pi Ti,

pesmica zdaj že diši!

Zdaj pa pridejo pisala:

takšna velika, takšna mala.

Od barvice pa do penkala,

vsem v slast gredo pisala!

Kaj še manjka?

Ah, te rime!

Od pomladi pa do zime,

v kotel naj gredo še rime.

Zdaj pa pridejo pisala:

takšna velika, takšna mala.

Od barvice pa do penkala,

vsem v slast gredo pisala!

Pesem zdaj je pa gotova,

čisto sveža, čisto nova!

Na papirju jo postrezi,

še sebi velik kos odreži!

Ronja Vodopivec in

Ana Svenšek,

5. b

Vita Rosc, 5. b

Manca Božič, 5. b

Kulturni dnevnik je popolnoma brezplačen projekt Narodnega doma.

Bistvo Kulturnega dnevnika je kulturna vzgoja, katere pomemben del in eden od temeljnih ciljev je vrgajanje kritičnega in občutljivega gledalca, poslušalca in morda bodočega soustvarjalca kulturnih dogodkov.

Program je namenjen učencem 3. in 5. razreda. Navezuje se na učne načrte za osnovno šolo pri različnih predmetih in jih dopoljuje. Vsebuje obisk osmih dogodkov in zaključno prireditve, ki se odvijajo enkrat mesečno. Posamezni obisk traja do 120 minut.

Skozi obiske kulturnih ustanov, doživetij kulturnih dogodkov, srečanj in pogоворов z ustvarjalci in umetniki smo bolje spoznali poklice v kulturi, procese nastajanja kulturnih dogodkov, delovanje in zgradbo kulturnih ustanov.

Utrip s Kulturnega dnevnika

Polonca Vesenjak, učiteljica

Izlet v Prekmurje

Zjutraj smo se zgodaj vstali,
a verjemite, bi še dolgo spali!
Vsi smo se od staršev poslovili
in pazili, da ne bi česa pozabili!

V avtobusu veselo je bilo,
peli glasno smo zelo,
nekateri pa so zaspali
in smrčali!

Mlin na veter smo si ogledali,
veliko o njem izvedeli,
veter pihal je močno,
malico iz nahrbtnikov vzeli smo!

Po trgovinicah s spominki smo lomastili
in tu pa tam kakšno stvarco komu častili!

Mmmmm, že diši,
iz zemlje se radenska cedi!
Tovorno radenske smo obiskali,
in celo njeno vodo so nam dali.
Tudi v muzeju smo se ustavili,
in ob starinah se zabavali!

Sedaj sledi kosilo,
okusno, sveže, prepričljivo!
Njam, njam, njami,
sladica je že pred nami!

Še k lončarju ob panonski hiši,
tam poučno je
in ni nobenih miši!

Veter je pihal vedno močneje
in dež je padal vedno hitreje!

Zato priložnosti ni bilo,
da s splavom peljali bi se lahko!
Še zadnjič se posladkamo
in malo poigramo!

Sedaj se vračamo domov
polni spominov!
Veliko smo se naučili,
in tega doživetja nikoli ne bomo pozabili!

Taja Natek in Sara Barbirič Frank, 5. a

Lina Winkler, 5. a

Učenci 5. a z učiteljicama

Tehniški dan

V 6. razredih je bila tema tehniškega dne, ki smo ga izvedli 17. 2. 2014, izdelava cofkov. Dan je potekal tako, da smo si najprej na projekciji ogledali postopek izdelave cofka. Vsak je moral narediti en cofek za razredno maskoto, potem pa še enega ali več zase. Pri delu sta nam pomagali učiteljici gospa Purgaj in gospa Čeh.

Najprej smo izrezali iz kartona dva obroča. Za tem smo si izbrali barvo volne in jo na gosto navili okrog obroča. Obroča smo rahlo razprli in prerezali navito volno. Tu smo imeli veliko težav, zato sta nam učiteljici pomagali. Z daljšim kosom volne smo zvezali cofek. Pri tem smo si med seboj pomagali. Tudi volno smo si izmenjavali. Naredili smo veliko lepih, raznobarvnih cofkov. Za maskoto pa sta učiteljici zlepili na karton zbrane cofke v obliki medvedka.

Bili smo zelo navdušeni nad delom, saj je vsak naredil tri, nekateri tudi več cofkov. Na koncu smo za seboj še pospravili.

Ta dan je bil zelo zabaven in družaben. Vsem priporočam izdelavo cofov, kadar vam je dolgčas, ali ob deževnem vremenu, saj se ob tem zabavaš, družiš z družino in okrasиш dom.

Prirejeno po zapisu Mendi Šritof in Natke Gostenčnik, 6. a

Hiša ponoči

Hiša ponoči se lahko spočije
in dela norčije.

Lahko razmišlja,
saj je vse tiho,
in ponočuje pod milim nebom.

Za večerjo si naredi pico
ali pa poje kar potico.

Laura Walter, 6. a

Ponoči se hiša spočije,
posodo pomije,
in ko vsa dela dokonča,
se miru in tišini predra.

Posluša in modruje,
kdo tako smrči?
Enkrat tu, drugič tam,
uničen je tišine hram!

Spočije se in
se pripravi,
da zjutraj malico pripravi!

Zoja Godec, 6. a

Timotej Tepeh, 6. a

Srečanje s knjigo

Peter Svetina in Darka Tancer Kajnih

Med 12. in 23. aprilom so potekali Slovenski dnevi knjige. Zvrstile so se številne prireditve tudi v naši okolici. Ob podpori MKC Maribor nas je na naši šoli obiskal pesnik in pisatelj **Peter Svetina**. Z njim se je pogovarjala odlična poznavalka literature za mladino in glavna urednica revije Otrok in knjiga, Darka Tancer Kajnih. Mlade bralce je navdušil s svojo tankočutnostjo in humorjem.

Zdenka Štruc, knjižničarka

5er Svetina

Z zanimanjem smo prisluhnili

Danes nas na šoli obišče Svetina 5er
in vsi upamo, da ga ne odnese veter.
Je resno dober pesnik in pisatelj,
upamo, da se bo počutil kot naš prijatelj.

Knjižnica je bila skoraj pretesna

Rad piše za odrasle in tudi za mladino,
a dela še kaj druga, to res ni edino.
Nas pa zanima, kje dobi ideje vse,
in upamo, da mu ju3 ne bodo iz glave že ušle.

Želimo biti 1ki kot on, saj vsem lahko nam je za vzgled
in srčno upamo, da ju3 vidimo se spet.

Natka, Pia, Zoja, Katarina, 6. a

Vanja Osterc z učenci

Naš nekdanji učenec, zdaj pa že dijak četrtega letnika srednje šole, **Vanja Osterc**, je izdal drugo knjigo. Svoj prvenec z naslovom Mačje pustolovščine je spisal, ko je obiskoval še našo osnovno šolo. Učencem je svojo ustvarjalno pot predstavil 22. 4. 2014. Bralci so v vrsti čakali na avtogram in gotovo bodo segli tudi po njegovih knjigah, kjer kar mrgoli raznih mačjih vragolij.

Zdenka Štruc, knjižničarka

Zanimive dogodivščine na izletu

In je prišel. Dan, ki sem se ga zelo veselila. Hitro sem se pripravila, vzela nahrbtnik in se odpravila proti šoli.

Ko sem prišla pred šolo, je tam bilo že veliko učencev. Malo smo počakali in odšli na avtobus. Najprej smo se odpravili proti Vrhni, ampak smo ogled zaradi časovne stiske izpustili ter se odpravili v Cerknico. Ogledali smo si maketo Cerkniškega jezera. Bilo je zelo zanimivo in poučno. Sledil je ogled filma. V njem je bilo prikazano Cerkniško jezero v štirih letnih časih. Izvedela sem veliko novega. Po filmu smo si pogledali stvari, ki so jih imeli in jih uporabljali v starih časih. Tukaj smo si lahko kupili spominke, pa tudi sladoled, ki sem si ga privoščila tudi sama. Z avtobusom smo se nato odpeljali pogledat naravno Cerkniško jezero. Bilo je zelo lepo. Končno smo dočakali kosilo. Po kosilu smo se veselo in razigrano odpravili v Rakov Škocjan. Imeli smo vodiča, ki nam je zelo dobro opisal in povedal nekaj o Rakovem Škocjanu. Videli smo jamo. Na žalost pa se je zgodila nesreča. Naš sošolec je padel na kamen in si zlomil roko. To nam da vedeti, da moramo vedno upoštevati pravila, ne glede na to, kakšna so. Tako smo odpeljali našega sošolca v klinični center v Ljubljani. To je bila priložnost, da smo si ogledali še Ljubljano.

Nato smo se odpravili nazaj proti šoli in naredili krajski postanek na Trojana. Izlet je bil zanimiv in poučen.

Teja Leban, 6. b

Ocena šolskega leta

Film distribucije Ambrohuber

273 dni v 6. b

Zvrst: komedija

Dolžina: 273 dni

Leto: 2013/2014

Država: Slovenija

Scenarij: učiteljica Katja Soršak Godec

Režija: Jurij Plej

Igrajo: učenci 6. b

V šolskem letu 2013/2014 je ustvarjalec izjemnega filma Slovenska pita in Grbavci ponosno predstavil novo, čudno zgodbo o zanimivem razredu. Sošolci in sošolke se prerekajo, zabavajo in uganjajo norčije.

Šolskemu letu se bliža konec, zato vsi nestrpno delajo načrte za poletje. Toda s tem se bliža tudi zaključevanje ocen. Vsi prestrašeni pogledujejo v redovalnico, ampak 6. b je tudi zelo prijeten in prijazen razred, zato si učenci med seboj pomagajo skozi celo šolsko leto. Čeprav se vsi trudijo, so ocene zelo raznolike.

Film govori predvsem o prijateljstvu, reševanju tegob, ki nastanejo, ko se punce zoperstavijo fantom. 6. b je zelo podoben drugim razredom, vendar je na svoj način prav poseben.

Mladi režiser je film čudovito uprizoril po resnični zgodbi. Filmu bi pripisali najmanj pet odličij, saj bo ob ogledu iz vas izvabil salve smeha.

Maja Ambrožič, Jana Valdhuber, 6. b

6. a in 6. b v Rakovem Škocjanu

Naš najljubši dan v šolskem letu 2013/2014

... je bil zagotovo 15. maj, ko smo se odpravili na končni izlet v Škofjo Loko in na Sorico. No, zdaj temu rečemo pouk na drugi lokaciji. Odpravili smo se že zelo zgodaj zjutraj. Po dveh urah vožnje in postankom za malico smo prispeli v Škofjo Loko. Peš smo šli na Loški grad. Najprej smo si ogledali tipično staro hišo, v kateri so včasih živelji ljudje iz nižjega sloja. Vodička nam je pričevala zanimive zgodbe in legende iz časov, ki jih ni več. Večini je bila najbolj všeč tista o Ajdovski deklici, ki je pomagala graditi cerkev. V muzeju smo

videli ogromno ohranjenih in zanimivih starih predmetov. Po ogledu smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili za reševanje delovnih listov in sprehod po mestu.

Na Sorici nas je pred Groharjevo hišo pričakal Gašper, razredničarkin sošolec iz študentskih let. Pod njegovim vodstvom smo prvič v življenju sodelovali v tolkalnem orkestru. Vsak je dobil svoje tolkalo in na koncu smo odigrali mini koncert. Ker se je v tej hiši rodil eden izmed najbolj znanih slovenskih slikarjev, Ivan Grohar, smo zadnjo šolsko uro pouka na drugi lokaciji imeli likovno. Vsak je narisal svojo risbo, naučili pa smo se tudi nekaj o pravilnem senčenju. Tudi učiteljice so risale. Po malici nas je pregnal veter in odpravili smo se nazaj proti Kamnici. To so bile najbolj izvirne učne ure iz zgodovine, geografije, glasbene in likovne umetnosti, pa še učiteljice so bile cel dan nasmejane.

Tolkalni orkester

Po zapiskih učenk Ane Plajnšek, Maše Satler, Nastje Križančič, Urške Pušnik, Mihele Senekovič in Ele Caf iz 7. a

Jutranji nogomet

Brez nogometa nam živeti ni. To velja za marsikaterega učenca naše šole. S sošolci si ne predstavljamo jutra brez nogometa. Ob nogometu se družimo, se pogovarjamo, šalimo, smejimo, včasih pa se tudi malo prepiramo. Kot tudi sicer v življenju.

Jutranji nogomet se začne z igro »ritke«. To igro verjetno poznate že vsi. En igralec je v golu, drugi pa streljajo. Vsak ima po 5 življenj, ki jih izgublja s prejetimi golimi. Kdor prvi izgubi vsa življenja, prvi izpade in nato drugi in tako naprej ... Po tej igri igramo pravi nogomet »na dva gola« . Ekipe vedno pravično razdelimo in prava tekma se lahko začne. Včasih kar malo pozabimo na čas in potem je »tekma« tudi do razredov, ko premagujemo pot do prave učilnice, preden nas zaloti kakšna učiteljica ali pa prehiti šolski zvonec.

Najraje imamo torke, srede in petke, saj se takrat pouk za večino od nas začne šele drugo šolsko uro in lahko dalj časa uživamo v igri.

Miha Marko, Gašper Rakovič, Matija Žic, 7. a

Šola v naravi

V tednu od 12. 5. 2014 do 16. 5. 2014 smo osmošolci in spremljevalci preživel pet sončnih, a hladnih in vetrovnih dni v CŠOD Kranjska Gora. Naš program je bil izpolnjen s številnimi aktivnostmi: s pohodi, kolesarjenjem, kopanjem, lokostrelstvom, nogometom, raziskovanjem narave in še in še. Bilo je poučno in delovno, pa tudi zabavno, veliko je bilo druženja, smeha in dobre volje. Prelepi razgledi in svež zrak so nas napolnili z energijo, ki jo bomo še potrebovali do konca šolskega leta.

Karmen Zinrajh, učiteljica

Ponedeljek, 12. 5. 2014

»Ob pol treh smo se odpravili proti prostoru, namenjenemu za lokostrelstvo. Le-ta je bil 200 m od doma. Ko smo pripravili stojala, tarče, loke in puščice, se je pojavila še ena ovira. Moraš vedeti, ali si levičar ali desničar. Ko smo to ugotovili, smo pričeli streljati z lokom. Najprej smo imeli na razpolago 5 strelov za vajo. Takrat ni nobenemu šlo najbolje od rok, še najmanj pa meni. V 2. krogu smo petkrat streljali za točke. Takrat pa sem bila med najboljšimi, zbrala sem 21 točk.«

Katarina Klarič, 8. b

Torek, 13. 5. 2014

»Ah, kje naj začnem? Aja, celo noč nisem spal, saj nekateri zraven mene smrčijo in govorijo v spanju.« Tim Cof, 8. a

»Soba št. 31 je danes začela z zamudo, saj nas učitelji niso zbudili, zakaj, sicer ne vem. Do zajtrka se nismo zavedali naših teles, ker je bila prva noč in moje »sospalne« prijateljice niso spale.« Anja Ambrožič Simončič, 8. a

»Po "naporni" telovadbi smo odšli na zajtrk. Ker je začelo deževati, smo se skupaj z učitelji odločili, da bomo šli plavat. Plavanje je bilo super. Na kopanju smo se potapljal, plavali in se smejali.« Tosja Lesnik, 8. a

Sreda, 14. 5. 2014

»Zjutraj nas je čakala zelo lepa budnica. Učiteljica in učitelj sta prišla v našo sobo čisto in vklopila pesem. Bile smo prve zbunjene, saj so nas včeraj pozabili zbuditi.« Pija Kramberger, 8. a

»Nato smo imeli biologijo, kjer smo proučevali rastline, alge in majhne živali pod mikroskopom.« Tosja Lesnik, 8. a

»Danes je bil naporen dan. Dopoldan smo se s kolesi odpravili v Planico do skakalnic. Najboljše od vsega je bil spust po hribu. Popoldan smo odšli na pohod na Karavanke. Nazaj smo prišli vsi zelo utrujeni.« Tjaša Šau-

Četrtek, 15. 5. 2014

»Po tradicionalnem zajtrku smo se razdelili v skupine in odrinili na orientacijski tek. Hodili smo po gozdovih, raziskovali, reševali "zahtevne" uganke. Najbolj se mi je vtrisnilo v spomin, kako smo se po 2 minutah iskanja markacij izgubili. Po 57 minutah preživetja smo s sprintom le prispeli na cilj, za "nagrado" pa pridobili malico. Po kosilo pa smo še dodatno prevozili 24 km. Huh, je bil naporen dan.«

Neža Dapčevič, 8. a

»Ojoj, moja zadnjica! Prevozili smo 24 km. Ne sliši se veliko, ampak na trdem sedežu je to vse prej kot lahko. Večino nas boli zadnjica, da še sedeti ne moremo. V Italiji je sicer zanimivo, razen tega, da nimajo pojma o tem, kaj je »kebap«. No, pa pustimo Italijane, razgled na jezero je bil odličen, sploh zaradi veličastnih gor v ozadju. Čeprav sem v Italiji bil le slabe pol ure, je doma vedno najlepše.«

Miha Lipovec, 8. a

petek, 15. 5. 2014

»Dragi prijatelj! Zahvaljujem se ti za veliko lepih trenutkov, ki sva jih preživelna med šolo v naravi. Res je bilo super.«

Andrej Walter, 8. a

»Dragi sošolci in sošolke! Hvala, da ste bili dobre volje in nasmejani. Z vami sem se imela super zabavno. Uživala sem ob vožnji. Hvala tudi, da me niste namazali s pasto.« Paša Vilčnik, 8. b

»Spoštovane kuharice CŠOD Kranjska Gora! Zahvaljujem se vam za odlične obroke pri zajtrku, kosilu, malici in večerji. Če bi imel možnost, bi izbral vas, ker kuhatete zelo dobro in s srcem. Upam, da vas bomo še kdaj obiskali. Hrana ima malo drugačen okus kot pri nas v Mariboru. Ima okus po Kranjski Gori in njeni lepoti.«

Aljaž Škofljanc, 8. a

»Dragi učitelji, upravniki, organizatorji doma CŠOD. Zahvaljujem se vam za prijetno in poučno bivanje. Dogodki so tekli zelo hitro in ne bom jih pozabil. Imel sem se super, najverjetneje mi bo pridobljeno znanje koristilo v življenju.«

Miha Lipovec, 8. a

»Dragi učenci OŠ Ivana Cankarja Trbovlje! Hvala vam za vsak trenutek, ki smo ga preživel skupaj. Druženje z vami je bilo nekaj posebnega. Upam, da se še kdaj srečamo in ponovimo naše skupne zabavne in lepe trenutke. Uživajte!«

Anja Ambrožič Simončič, 8. a

»Zdravo, OŠ Ivana Cankarja Trbovlje! Skupaj smo preživeli zlata vreden teden, zato se vam želim zahvaliti. Druženje z vami je neprečenljivo. Upam, da se še kdaj srečamo. Lep pozdrav.«

Katarina Klarič, 8. b
Šolski časopis

Konci so zato, da so tudi začetki

Gledam v belo praznino. Oblijejo me čustva, spomini, misli na zadnjih devet let osnovne šole. Pogledam po razredu in vidim obraze, nekoliko drugačne kot pred leti. Kako daleč je tista preteklost, ki se je začela razvijati z vstopom v osnovno šolo.

Prvi šolski dan smo v prvi razred stopili kot posamezne barve na slikarski paleti. Vsaka barva je bila drugačna, edinstvena. Skozi leta pa so se med seboj pomešale v svetle ali malo temnejše barve. Veliko novega smo spoznali, veliko lepega in zabavnega, ali pa smo se prvič srečali z razočaranjem, zavidanjem ... Včasih nas je napadel temen strah, ki nas je obvladoval, vendar smo si znali priskočiti na pomoč in se s strahom soočili. Spoznali smo, da zmoremo iti skozi življenje in se prebiti skozi meglo usode do sončne svetlobe.

Muhasta je ta usoda, je slikarka, ki je slikala na ogromno platno brez konca, z barvami, ki so ležale na paleti, in jih med sabo tudi kdaj pomešala. Tako so nastajale vezi med barvami, vezi med otroki, ki osnovno šolo zapuščajo kot najstniki. Nismo se naučili le računanja in pisanja, ampak tudi veliko o ljudeh. Pridobili smo izkušnje s sovrstniki.

Šola mi je zapustila spomine, svetle in temne. Najraje se bom spominjala lepih trenutkov, ki v meni še zdaj prebudijo veselje. Mislim, da so prav takšni trenutki tisti, ki bi se jih moral vsak spominjati.

Gledam v črke, ki plešejo po beli praznini. Zapolnila sem jo s svojim razmišljanjem, s svojo zgodovino. To so spomini, ki jih človek ne more pozabiti. A vsega je enkrat konec, konci pa so zato, da so tudi začetki – začetki novega, skrivnostnega, še neposlikanega slikarskega platna. S konci se poslavljamo od oseb, ki so nam bile blizu. Morda se kdaj v prihodnosti srečamo, saj bo usoda zmešala naše barve. Vendar so nam nekateri ljudje ostali tako globoko v srcu, da bodo z nami ne glede na vse. **Vedno!**

Kim Obaha, 9. a

Najboljši izlet »EVER«!

V četrtek, 15. 5. 2014, smo se devetošolci odpravili na težko pričakovan, a zaslужen **končni izlet**. Odhod iz šole je bil v zgodnjih jutranjih urah, nato pa je sledila dolga vožnja proti Avstriji. Adrenalin nam je po žilah pognala hoja po vrveh in spusti po številnih flying fox-ih dolgih tudi več sto metrov v adrenalinskem parku Tscheppa. Po napornih treh urah je sledila vožnja nazaj v Slovenijo. Naslednja destinacija, ki smo jo obiskali, je bila pokrajina v neposredni bližini Save Dolinke, kjer se je odvijala ostrostrelska igra paintball. Merili smo se v natančnem streljanju in izmikanju barvnih metkov, nekateri pa smo se v strahu pred modricami raje skrivali za lesenimi pregradami. Za ekipno zmago pa je bilo vsekakor potrebnega tudi veliko medsebojnega sodelovanja. Zaradi rdečega alarma in nestrpnih klicev nekaterih staršev se je igra predčasno končala in podali smo se na blejsko kosilo. Po pozrem kosilu ali »kočerji«, kot so ji rekli, pa je sledila stvar, ki smo jo čakali že od jutra. Vodička nas je odpeljala v diskoteko Stop na Bledu, ki je za mladoletne sicer prepovedana, a za nas so naredili izjemo. Pod žarometi so se ob divjih ritmih razživelici tudi nekoliko mirnejši učenci, a naše načrte o polnočnem rajanju so ponovno preprečili učitelji ter nas že ob devetih prisilno odpeljali proti avtobusu. A kljub slabim vremenskim razmeram se nismo dali. Vožnjo domov smo popestrili z glasnim prepevanjem pozno v noč. Kljub predčasnemu koncu je bil to najboljši izlet »EVER«!

Fantje med pripravami

Poročilo s tekmovanj v znanju fizike

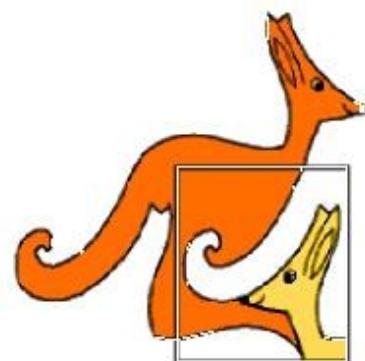
V sredo, 5. 3. 2014, so se v znanju fizike na šolskem tekmovanju pomerili naši osmošolci in devetošolci. Tekmovalo je 14 učencev. Bronasto Stefanovo priznanje so prejeli Staš Dolinšek iz 8. b ter Kim Obaha in Primož Kobale iz 9. a.

V petek, 21. marca 2014, se je na področnem tekmovanju na OŠ Bojana Ilichha Staš Dolinšek zavijtel med prvo tretjino najboljših in prejel srebrno Stefanovo priznanje.

Zapisala: Karmen Zinrajh

Poročilo s tekmovanj v znanju matematike

20. marca 2014 se je v znanju matematike na šolskem tekmovanju pomerilo 123 učenk in učencev od 1. do 9. razreda, od teh jih je doseglo bronasto Vegovo priznanje 44, na področno tekmovanje se je uvrstilo 6 učencev.

Prejemniki bronastega priznanja so:

1. razred: Damjan Čučko, Jaka Gal Bezjak, Simon Hauptman, Zoi Elena Jurak, Samo Safran, Robert Vask;

2. razred: Žiga Dolinšek, Jaš Gostenčnik, Dmitry Chaynikov, Val Gostenčnik, Manca Žerdin, Jakob Zemljič;

3. razred: Neli Lazar, Anne Marie Zinke, Martin Winkler, Žan Luka Murko Koblar, Rok Ribič;

4. razred: Eva Gašparič, Žan Vidergar, Nino Škrabl, Maj Emeršič, Tilen Glažar, Anika Gorjup;

5. razred: Lina Winkler, Taja Natek, Nino Frank, Sara Barbirič Frank, Aleksej Jurak, Ronja Vodopivec, Žiga Verdonik;

6. razred: Zala Gačnik, Brina Završnik, Katarina Kante, Maša Karčovnik, Timotej Tepeh, Maja Ambrožič, Anže Rakovič, Jana Valdhuber;

7. razred: Manja Semenič, Maša Satler, Ana Plajnšek, Timon Herman;

8. razred: Staš Dolinšek, Miha Valdhuber, Filip Čebašek, Anja Ambrožič Simončič;

9. razred: Maja Hauptman, Timotej Cojzer, Primož Kobale, Žiga Pajtler.

V sredo, 2. 4. 2014, je bilo področno tekmovanje v znanju matematike na OŠ Franca Rozmana Staneta v Mariboru.

Srebrno Vegovo priznanje so osvojili: sedmošolki Manja Semenič in Maša Satler, osmošolec Staš Dolinšek in devetošolka Maja Hauptman.

Zapisala: Karmen Zinrajh

Zaključek bralne značke

V četrtek, 29. 5. 2014, nas je obiskala otroška pisateljica, pesnica, pravljičarka Anja Štefan. Učenci od 1. do 5. razreda so bili deležni prijetne ure, ki je pomenila tudi zaključek bralne značke. Gospa Anja nam je svoje uganke in pesmi tudi zapela ter pripovedovala pravljico. Čudili smo se dolžini pravljice in mirno ter zavzeto poslušali. Po bučnem aplavzu ob koncu nam je privoščila še pravljico o dveh škratih. Bilo je zanimivo, saj smo med pripovedovanjem sodelovali vsi, zaposlene so bile naše roke. Čestitam vsem, ki jim je uspelo opraviti bralno značko in upam, da bo naslednje leto še več takšnih bralcev. Pa veliko branja med počitnicami.

Majda Kreševič, učiteljica

Anja Štefan med učenci

Trinajsti frankofonski festival

TRAJNOSTNI FRANKOFONSKI FESTIVAL, srečanje osnovnih šol, kjer se poučuje francoski jezik, se je odvijal v petek, 23. maja 2014 v Kranju na Gimnaziji Franceta Prešerna v Kranju. Slovenski osnovnošolci so se predstavili v igri, plesu in pesmi. Dvajset mojih učencev s petih osnovnih šol, kjer poučujem francoščino, so se udeležili v skupnem recitalu poezije – LIBERTÉ/SVOBODA Paul-a Éluard-a.

Kristina Deleva, učiteljica

Učenci, ki se učijo francosko z učiteljico

Zgodovinski kviz

Letošnji kviz je zajemal temo vojne v zraku. Letala, tehnika in bombardiranje v času 2. svetovne vojne so prevzela naše interese in zanimanja. Vojaska letala so bila deležna posebne pozornosti, saj je to letalo, ki je oboroženo in/ali uporabljeno v vojaške, bojne namene. Seznanili smo se, da je 2. svetovna vojna v tehnološkem smislu prinesla velike korake v razvoju letalske tehnologije – veliko priložnosti za praktično testiranje letal in seveda finančna podpora sta prinesla nova dognanja v aerodinamiki in razvoju novih motorjev.

Naše tri ekipe so se potrudile in si prislužile priznanja vseh barv.

Vinka Zalar, mentorica

Udeleženci zgodovinskega kviza

Jezikovna in literarna tekmovanja

Tekmovanje iz **slovenskega** jezika poteka pod okriljem Zavoda za šolstvo. Letos se ga je udeležilo 83 naših osnovnošolcev. Sodelovali so učenci od 2. do 9. razreda.

Dosegli so 32 bronastih priznanj. Na področno tekmovanje sta se uvrstili 2 učenki, in sicer Nina Kolar in Anja Ambrožič Simončič.

Iz znanja **angleščine** je potekalo šolsko tekmovanje v aplikaciji Voice Thread. Učenci 7. razreda so na spletu s fotografijo, pisnim in zvočnim komentarjem v zgodbi predstavljalni njihove najljubše reči pod naslovom My favourite. Na šolskem tekmovanju so sodelovale 3 skupine in učenci so dosegli 4 bronasta priznanja. 4 učenke so se uvrstile na državno tekmovanje in dosegle bronasto priznanje.

Slovensko društvo učiteljev angleškega jezika IATEFL Slovenia je organiziralo šolsko tekmovanje iz znanja angleščine. Na naši šoli se je tekmovanja udeležilo 12 osmošolcev, bronasto priznanje sta prejela 2 učenca.

V okviru Zavoda RS za šolstvo je potekalo šolsko tekmovanje. V znanju angleščine se je pomerilo 15 učencev. 7 učencev je prejelo bronasto priznanje, 5 učenk pa se je uvrstilo na področno tekmovanje. 2 učenki sta prejeli srebrno priznanje, ena učenka se je uvrstila na državno tekmovanje.

Na šoli je tudi letos potekala **angleška bralna značka EPI READING BADGE**, ki jo organizira DZS. To je eno od najbolj množičnih tekmovanj v tujih jezikih v Sloveniji. Sodelovalo je 75 naših učencev od 4. do 9. razreda. V marcu so pisali test. Osvojili so 21 zlatih, 21 srebrnih in 31 bronastih priznanj.

Vsako leto izvajamo tudi tekmovanje iz **nemškega jezika**. Organizator tekmovanja je Zavod Republike Slovenije za šolstvo. Letos se je z naše šole pomerilo 14 učencev. Tekmovanje je pripravila in izpeljala državna tekmovalna komisija v sodelovanju z učitelji nemščine.

Špela Melanšek, 5. a

Vsako leto na naši šoli razpišemo **natečaj z naslovom Zlato jabolko**. Učenci se odločijo za sodelovanje na literarnem in likovnem področju. Tokrat je bil natečaj razpisani na temo šport. Nagrajence je izbrala strokovna komisija, rezultate smo razglasili v mesecu februarju na slavnostni prireditvi za starše in tako še dodatno obogatili program ob kulturnem prazniku.

Ponosni smo na vse, ki se odzovete na natečaj, izkažete svoje likovne in literarne sposobnosti, vse nas pa s svojimi deli oplemenitite. Že zdaj se veselimo novih ustvarjalnih podvigov v prihodnjem letu.

SHEMA ŠOLSKEGA **SADJA** IN **ZELENJAVE**

Naša šola že peto leto sodeluje v projektu EU Shema šolskega sadja (SŠS). Tekom celega šolskega leta ponudimo otrokom med 25 in 30 obrokov svežega sezonskega sadja in zelenjave. Le-to predstavlja dodano vrednost k vsakdanji šolski prehrani otrok in ne nadomešča sadja in zelenjave, ki je že v okviru redne prehrane. Njen namen je ustaviti trend zmanjševanja porabe sadja ter zelenjave pri otrocih in hkrati omejiti naraščanje pojava prekomerne telesne teže, ki tudi povečuje tveganje za bolezni sodobnega časa. Evropska unija je v ta namen državam članicam namenila določeno finančno pomoč za brezplačno razdeljevanje svežega sadja in zelenjave učencem, pri čemer je dala velik poudarek pomembnosti vključevanja spremljajočih izobraževalnih in promocijskih aktivnosti.

Skozi celo šolsko leto skušamo preko Sheme šolskega sadja in zelenjave enkrat tedensko ponuditi otrokom sezonsko sadje, če je možno pridelano lokalno oziroma ekološko. Prav tako so poleg razdeljevanja sadja pomembne tudi spremljivevalne izobraževalne in promocijske aktivnosti na temo zdrava prehrana.

Shema šolskega sadja je ukrep skupne kmetijske politike EU ob sodelovanju Ministrstva za kmetijstvo, vključno z Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Ministrstvom za zdravje, Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport, Kmetijsko gozdarsko zbornico in Inštitutom za varovanje zdravja.

Več informacij najdete na spletnih straneh:

Partnerji v projektu

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Kmetijsko gozdarska
zbornica Slovenije

INSTITUT ZA VAROVANJE ZDRAVJA
REPUBLIKE SLOVENIJE

[http://www.arsktrp.gov.si/si/storitve_ukrepi/trzni_ukrepi/solska_prehrana/
shema_solskega_sadja/](http://www.arsktrp.gov.si/si/storitve_ukrepi/trzni_ukrepi/solska_prehrana/shema_solskega_sadja/)

in

<http://www.shemasolskegasadja.si/>

Pripravila: koordinatorica Sheme na šoli Hani-Janja Plausteiner

Raziskovalne naloge

Na razglasitvi rezultatov raziskovalnih nalog "Mladi za napredek Maribora" smo tudi letos dosegli odličen rezultat. Na natečaj smo poslali sedem raziskovalnih nalog in en inovacijski predlog.

1. mesto in srebrno priznanje je dosegel inovacijski predlog **Paše Vilčnik**;
1. mesto in srebrno priznanje je dosegla raziskovalna naloga **Nine Šajt Duh**;
3. mesto in srebrno priznanje sta dosegli raziskovalni nalogi **Domna Fašmona, Maje Hauptman in Urše Varl**;
4. mesto in srebrno priznanje je dosegla raziskovalna naloga **Vite Vehovec**;
8. mesto in srebrno priznanje je dosegla raziskovalna naloga **Anje Ambrožič Simončič in Katarine Klarič**;
9. mesto in bronasto priznanje je dosegla raziskovalna naloga **Patricije Hauptman**;
12. mesto in bronasto priznanje je dosegla raziskovalna naloga **Ane Plajnšek in Maše Satler**;

Med vsemi sodelujočimi šolami smo v skupnem seštevku vseh raziskovalnih nalog **dosegli četrto mesto**.

Čestitamo vsem
raziskovalcem in
mentorjem.

Na 48. srečanje Mladih raziskovalcev Slovenije so se uvrstile 4 raziskovalne naloge. Naloga **Urnik ni samo kos papirja 2** – od prototipa do izdelka, avtorice Paše Vilčnik z mentorico Bredo Kvar, je prejela **srebrno priznanje**.

Bronasta priznanja so prejele naslednje naloge: **Od njive do krožnika**, avtoric Maje Hauptman in Urše Varl z mentorico Matejo Cerjan, **Ognjič - vsestranska rastlina**, avtorja Domna Vala Fašmona z mentorico Zdenko Štruc in naloga **Pust**, avtorice Nine Šajt Duh z mentorico Katjo Soršak Godec.

Koordinatorica Breda Kvar

Osnovna šola Kamnica

Telefon: 02/624 08 50
Telefaks: 02/ 624 08 60
E-pošta: o-kamnica.mb@guest.arnes.si
Splet: www.os-kamnica.si

Urednica : Zdenka Štruc in šolski novinarji
Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ Kamnica
Jezikovni pregled: Katja Soršak Godec in Iris Taferner
Likovna zasnova: Karmen Podrekar
Tehnična izvedba: Danijel Korpar

Fotografije: arhiv šole

Urban Vicman, 7. a